

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 19/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 1. marca 2001 predbežne prerokoval podnet F. Š., bytom T., ktorým sa domáha povolenia obnovy konania v právnej veci, ktorej sa týkali rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11 C 180/97-40 zo dňa 3. mája 1999 a Krajského súdu Bratislava sp. zn. 15 Co 68/2000 zo dňa 16. mája 2000, a takto

r o z h o d o l :

Ústavný súd Slovenskej republiky podnet F. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo dňa 28. decembra 2000 doručené podanie F. Š. (ďalej len „podnecovateľ“), označené ako „návrh na obnovu konania“. V uvedenom podaní žiada, aby ústavný súd povolil obnovu konania v právnej veci, ktorej sa týkali rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 11 C 180/97-40 zo dňa 3. mája 1999 a Krajského súdu Bratislava sp. zn. 15 Co 68/2000 zo dňa 16. mája 2000.

Ústavný súd vyzval podnecovateľa, aby splnomocnil právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Podnecovateľ doručil na ústavný súd dňa 14. februára 2001 odpoveď, z ktorej obsahu vyplýva, že si neustanovuje právneho zástupcu, naopak, prikladá podľa jeho názoru obsahovo jasný návrh a žiada, aby ústavný súd jeho vec posúdil a rozhodol o nej.

Z obsahu podania napriek jeho označeniu vyplýva, že ide o podnet podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorý nespĺňa zákonom predpísané náležitosti.

V súlade s ustanovením § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní veci splnenie podmienok konania. Po oboznámení sa s obsahom podaní, ktoré boli ústavnému súdu doručené dňa 28. decembra 2000 a 4. februára 2001, možno konštatovať, že si podnecovateľ napriek výzve ústavného súdu neustanovil právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a nepožiadaval o jeho ustanovenie. Podanie tak nespĺňa náležitosti podnetu upravené v § 20 zákona o ústavnom súde, teda nespĺňa podmienku povinného právneho zastúpenia. Okrem tejto skutočnosti návrh nespĺňa ani ďalšie formálne podmienky, ktoré upravuje § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd nie je oprávnený ustanovovať právneho zástupcu účastníkovi konania bez jeho žiadosti alebo v rozpore s jeho vôľou. V liste zo dňa 14. februára 2001 podnecovateľ uvádza, že žiadny ním oslovený advokát nesúhlasil s právnym zastúpením vo veci.

V súlade s ustanovením § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde s prepojením na ustanovenie § 30 ods. 1 a 2 a § 138 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ústavný súd môže ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, len ak o to požiada, ak to odôvodňujú pomery žiadateľa (sociálne postavenie), a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva na ochranu ústavnosti. Všetky tri predpoklady pre ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené

súčasne. Ústavný súd konštatuje, že podnecovateľ jednak nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu, a aj keď dôvodil nedostatkom finančných prostriedkov pre financovanie právnej pomoci zo strany advokáta, túto skutočnosť nijako nepreukázal. Podnecovateľ však nesplnil ani tretiu z uvedených podmienok, a to tým, že žiada, ako vyplýva z obsahu jeho podania, aby ústavný súd konal o povolení obnovy konania proti rozhodnutiam všeobecných súdov. Ústavný súd nie je príslušný konať o povolení obnovy konania podľa príslušných ustanovení OSP, takže v prípade tohto návrhu ide o zrejme bezúspešné uplatnenie práva (§ 138 OSP) zo strany podnecovateľa. Preto na ustanovenie právneho zástupcu ani na základe žiadosti podnecovateľa nie je ústavný súd oprávnený.

Ústavný súd koná v zmysle čl. 130 ods. 3 ústavy o podnetoch fyzických alebo právnických osôb v prípadoch, keď došlo k porušeniu ich práv konaním iných osôb, len v prípadoch, keď tieto porušili základné práva a slobody podnecovateľa a na toto konanie je daná príslušnosť ústavnému súdu, čo v posudzovanej veci nie je splnené.

Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. marca 2001